

Kako je pre 70 godina uspešno lečen rak!

Piše: Ivona Živković

Još jedna priča o leku protiv raka koji je sakriven.

Klinika za kancer i mnoge druge bolesti koja je sasvim uspešno (sa efektom 100%) rađena u SAD pre sedamdeset godina, brutalno je prekinuta. Razlog je bio identičan kao i u slučaju [vitamina B17](#) - ugroženi interesi farmakobiznisa. Priča koju ćete ovde pročitati, otkriva koliko je tragična sudbina umnih ljudi, koji izmisle nešto epohalno, što čitavom čovečanstvu donosi dobrobit i zdravlje. Ali, interes krupnog kapitala uvek je na suprotnoj strani.

Royal Rejmond Rajf je rođen 1888.godine. Ovaj genijalni naučnik i izumitelj bio je veoma široko obrazovan, ali i samouk. Njegova radoznalost je bila izuzetna, a genijalnost i skromnost, kao posledica potpune odanosti radu, nalikovale su osobinama koje je imao i Nikola Tesla. I njegova sudbina, kao i sudbina njegovih pronalazaka identična je sa onim što se dogodilo Tesli. Na žalost, obojica su imala bliski susret sa globalnim oligarhijom, kojoj su njihovi pronalasci mogli da ugroze profit.

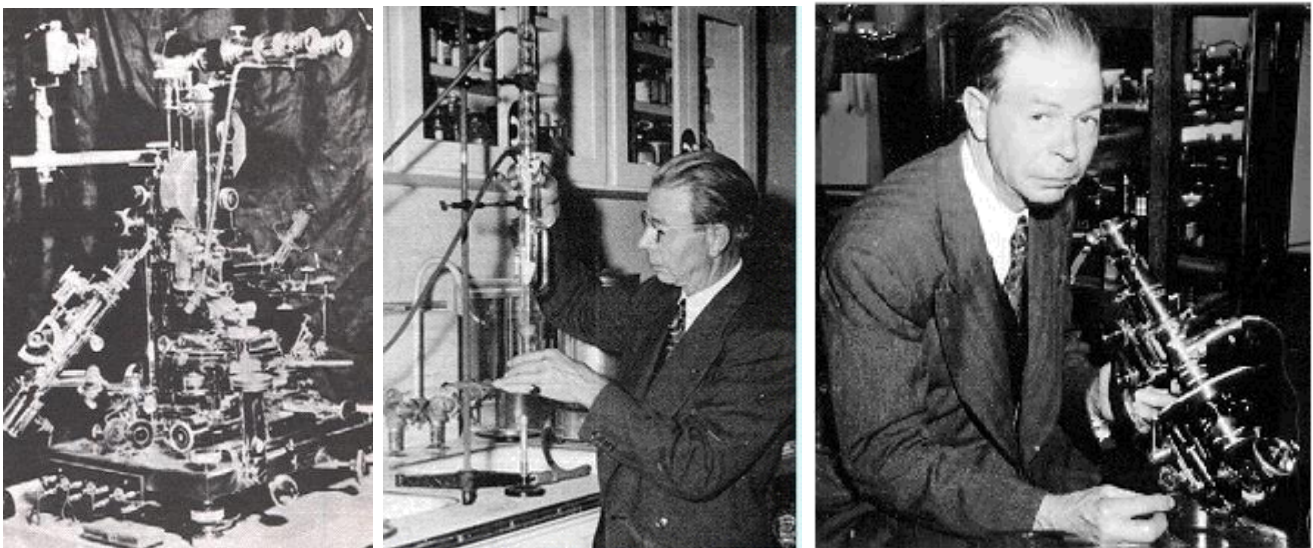
Rajf je razvio tehnologiju, koja se i danas koristi u optici, elektronici, radiohemiji, biohemiji, balistici, aviotehnici i medicini. Može se reći da je Rajf rodonačelnik bioelektrične medicine. Za života je primio 14 nagrada i priznanja i počasni doktorat Hajdelberg Univerziteta. Radio je za Zeiss optiku, saradivao sa američkom vladom, sa najuglednijim američkim naučnicima i lekarima, kao i sa nekoliko privatnih dobrotvora koji su ga finansirali. Najznačajniji je bio milioner Henri Timkin.

Znanja iz potpuno različitih oblasti omogućila su mu, da ih povezuje pa je nalazio rešenja za mnoge probleme, koje usko usmereni naučnici nisu mogli da reše. I ne samo to. Mnoge ideje je sam realizovao, jer je bio i vešt konstruktor. Tako je izmislio i napravio heterodinamični ultraljubičasti mikroskop, mikrodisektor i mikromanipulator za potrebe biologije, biohemije i medicine. Za vreme Prvog svetskog rata Rajf je služio u mornarici SAD. Imao je zadatak da istražuje rad u stranim laboratorijama.

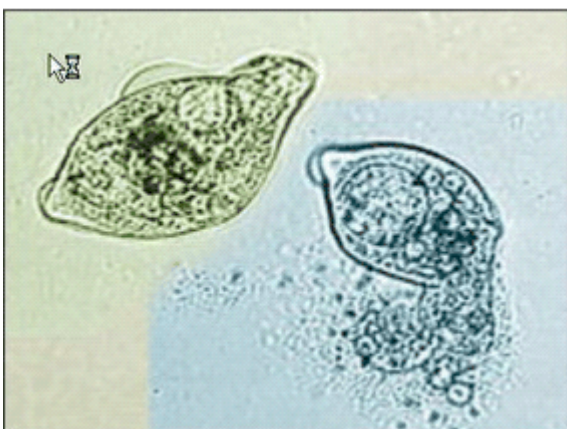
Verovatno da je Rajf ideje za svoje kasnije istraživanje našao u nekim od nemačkih laboratorija, mada se to u njegovoj biografiji nigde ne pominje. Nemci su, poznato je, u mnogim tehnologijama išli daleko ispred ostalih država. Nakon dva svetska rata ova izuzetna nacija potpuno je ekonomski i nacionalno razorena, a najveći umovi kao i naučna dostignuća, krišom su prebačeni u SAD. To je osnova, na kojoj se razvijala kasnije američka savremena nauka i tehnika, dok je podeljena Nemačka držana pod okupacijom i prismotrom. Danas je jedinstvena, ali i dalje ekonomski kontrolisana.

Novi Svet koji je stvorila globalna bankarska oligarhija pod ideološkom kapom rimokatoličke crkve i koji je od početka planiran da se razvija kao imperija, dobio je tako neophodan intelektualni kapital.

Do 1929. godine talentovani Rajf je završio rad na tada najvećem mikroskopu za mikroorganizme. Njegov mikroskop je uvećavao čak 17.000 puta, za razliku od tada korišćenih koji su uvećavali 2000 puta. To je bio ogroman napredak pa je Rajf bio u stanju, da u svojoj laboratoriji u San Dijegu vidi mikroorganizme, koje do tada niko nije video. Rajf je nastavio svoj rad i do 1933. je sklopio mikroskop, koji je imao uvećanje tada neverovatnih 60.000 puta. Nazvao ga je Univerzalni Mikroskop i bio je sastavljen od 5.682 različitih delova. Sve do 1980. ovaj mikroskop je bio jedini, na kome se moglo dobiti takvo uvećanje. (Danas se uvećava i do milion puta)

Da bi mikroorganizam bio vidljiv pod mikroskopom, on je morao da bude bojen anilinom koji je otrovan. To bi virus trenutno ubilo, tako da se on pod mikroskopom mogao videti samo mrtav ili mumificiran. Ali, Rajf je ovaj problem rešio tako, što je virus bojio svetlom i tako je uspeo da ga vidi u svim njegovim aktivnostima. Tako je Rajf prvi počeo da koristi "rezonantnu svetlosnu tehnologiju" za svoj mikroskop.

Naime, kako se atomi u molekulu drže zajedno zahvaljujući energetskej kovalentnoj vezi, oni imaju sopstvenu elektromagnetnu oscilaciju. Ne postoje dve vrste molekula koji imaju istu elektromagnetnu frekvenciju odnosno energetske oznaku.

Rajf je brižljivo identifikovao individualne spektroskopske karakteristike za svaki mikrob koristeći prorez kao dodatak spektroskopu. Onda je polako okretao blok kvarcnih prizmi, da fokusira svetlo jedne talasne dužine na mikroorganizam koji je razgledao. Ova talasna dužina bi bila izabrana, jer je bila rezonantna sa određenom spektroskopski označenom oscilacijom mikroba i imajući u vidu utvrđenu činjenicu, da svaki molekul oscilira sopstvenom različitom frekvencijom.

Rezonanca pojačava svetlo na isti način, kao kada se dva talasa u okeanu sjedine i pojačaju svoju snagu.

Virusi su tako bojani frekvencijom svetla, kao kada se boje podešavaju na televizoru. Rajf je osvetlio mikrobe (obično viruse ili bakterije) sa dve različite talasne dužine istog ultraljubičastog svetla frekvencijom, koja je rezonantna sa spektralnom oznakom mikroba. Dva talasa su proizvela interferencu kada su se spojila. Ova interferenca je bio treći duži talas, koji je pao na vidljivi deo elektromagnetnog spektruma.

Ono što je do tada bilo nevidljivo na svetlu, iznenada je postalo vidljivo u bljesku svetla, kada bi bilo izloženo frekvencijama boja, koje se odbijaju sa njihovih sopstvenih, različitih spektroskopskih frekvencija. Tada je Rajf bio jedini čovek na svetu, koji je mogao da vidi najsićušnije i do tada nevidljive žive organizme, kako se kreću naseljavajući tkiva.

Tako je 1932. otkrio virus humanog kancera. Video ga je živog, kako u promenjnim okolnostima, nakon delovanja kancerogenih supstanci i on počinje da menja svoj oblik i tako transformisan deluje na normalne ćelije pretvarajući ih u kancerogene.

KAKO JE OTKRIVEN "BX"- VIRUS KANCERA

Rajf je koristio K-medijum (doktora A. Kendala) u nameri da izoluje virus raka. Tako je 1932. dobio uzorak tkiva, za koji se sumnjalo da je kancerozno, ali početna kultura nije mogla da proizvede virus, koji je tražio i koji je već bio uočio.

Kako ni medijum ni mikroskop nisu bili sami za sebe dovoljni da otkriju mikroorganizam u filteru, on je ponovio pretragu sa dodatnim tretmanom.

Desilo se sasvim slučajno, da je prethodno testirao jednu cev u okviru tubularnog prstena napunjenog argonom, koji je bio aktiviran električnom strujom, koju je inače koristio, kako bi bombardovao elektronima mikroorganizme.

Dogodilo se, da je kancerozna kultura 24 sata ostala u cevi napunjenoj gasom argonom i sa uljučenom strujom. Kada je kulturu stavio pod mikroskop, uočio

je da se njen izgled promenio. Proučavao je razloge tog fenomena i tako uz nekoliko ponavljanja otkrio je u polupropusnom filteru (izrađenom od ultrafinog porcelana) crvenkasto-purpurne granule u kulturi. Bio je to "BX" virus kancera, koji je on uspeo prvi da izoluje i prečisti. Rajf i njegov asistent su odmah nastavili sa radom da potvrde otkriće. Ponovili su metod 104 puta uzastopno i dobili isti rezultat.

Sledilo je još preko 20.000 neuspelih pokušaja, da transformišu normalne ćelije u ćelije raka. Konačno je uspeo. Onda je kreirao uspešno 400 tumora od iste kulture. Sve je dokumentovao filmom, fotografijama i pedantnim beleškama. Ovaj virus nazvao je "**Cryptocides primordiales**". Iz beležaka se vidi, da je koristio svoj Univerzalni Mikroskop pod uglom prelamanja 12-3/10 stepeni, boje hemijskog prelamanja (refrakcije) - purpurno crvene. Veličina virusa je izuzetno mala. Dužina je 1/15 mikrona, širina 1/20 mikrona. Ni jedan običan mikroskop tog vremena, čak ni do 1980. godine nije mogao ovaj virus da učini vidljivim.

Ali, Rajf je otkrio još nešto. Ovaj virus je bio pleomorfan.

Tako je Rajf zapisao da se virus kancera pojavljivao u četiri oblika i to su:

1.BX (karcinom)

2.BY (sarkom - veći od BX)

3.Monokokoidne forme u miocitima krvi od preko 90% obolelih od kancera. Ukoliko su pravilno obojene mogu se videti na standardnom mikroskopu.

4. Kritomice pleomorfne gljivice - identične morfološki onima grozdastim i pečurkastim.

Sve ove forme mogle su se, po Rajfu, preobratiti u formu BX u periodu od 36 sati i mogu u eksperimentalnoj životinji proizvesti tipičan tumor sa patologijom neoplastičnog tkiva, od koga se opet može izolovati BX mikroorganizam. Kompletan proces je bio ponovljen preko 300 puta sa identičnim pozitivnim rezultatom.

Royal Rajmond Rajf je tako dokazao postojanje pleomorfizma, odnosno potvrdio je nalaze Pjera Bešama (**Pierre Béchamp** 1816-1908), koji je prvi tvrdio, da postoje mikroorganizmi, koji u svom životnom ciklusu menjaju oblik.

Proslavljeni Luj Paster, koji je od Bešama preuzeo mnoge ideje i prikazao ih kao svoje, ovome se žestoko suprostavljao. Tako je Paster kao veliki zagovornik vakcina (što su zagovarali i jezuiti) postao svetski poznat, dok je ime Pierre Bechamp potpuno zaboravljeno. Kao i Rajfovo.

Ipak, Paster nije bio u pravu.

Za Rajfove nalaze zainteresovala se odmah dr Virdžinija Livingston, koja je kasnije postala poznata po svojim istraživanjima i klinici kancera.

Ona se iz Nju Džersija čak i preselila u San Dijego, gde je bila Rajfova laboratorija koju je često posećivala.

Danas se otkriće virusa raka pripisuje upravo njoj, koja je svoja istraživanja obelodanila 1948.

Ona je ovaj virus preimenovala u "Progenitor Cryptocides", Rajfa u svojim papirima nikada nije ni pomenula.

Među lekarima i naučnicima nastala je tada rasprava o tome, da li ovaj virus menja oblik ili ne. Kako nisu svi tada bili u mogućnosti da otputuju daleko u San Dijego (putnički avio sabračaj je tek počeo da se razvija) i sami se uvere u ovaj fenomen, tvrdili su da virus ne postoji.

Među onima koji su pobijali Rajfov nalaz bio je i dr. Tomas Rivs, tada veoma uticajan član Američke Medicinske Asocijacije (AMA).

Sam Rajf nije se mnogo obazirao na raspravu. Kao i Nikola Tesla, on je bio tih naučnik, potpuno odan poslu i nije uopšte žudeo za slavom i novcem.

Više mu je stalo da otkrije način kako da ovaj virus uništi.

Za to je upotrebio isti princip kao i da ga učini vidljivim - njegovu sopstvenu frekvenciju.

Povećavajući jačinu frekvencije, na kojoj su prirodno oscilovali ovi mikrobi, Rajf ju je pojačavao, dok se nisu izobličili i raspali od strukturnog stresa.

Kao kada se jačina nekog tona koristiti da bi se razbila čaša.

Molekuli čaše već osciliraju u skladu sa nekim tonom.

Pošto sve drugo ima različite rezonantne frekvencije, samo jedna usaglašena sa rezonancom čaše, ako se dovoljno pojača - razbiće je.

Rajf je nazvao ovu frekvenciju "smrtonosna oscilujuća brzina" (Mortal Oscillatory Rate ili MOR). Ona uopšte nije bila štetna za okolno tkivo.

Postoje bukvalno triloni različitih frekvencija i svaka vrsta i svaki molekul ima svoju karakterističnu. (Kao i svaki broj mobilnog telefona).

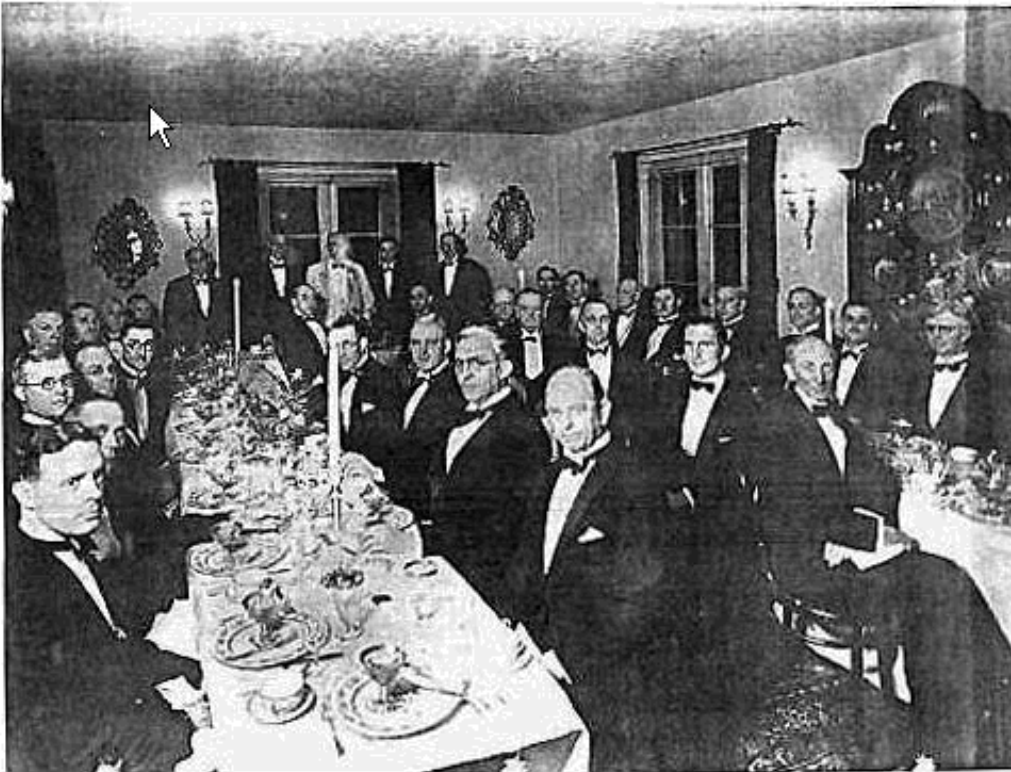
Rajfu je tako bilo potrebno mnogo godina i mnogo sati neprekidnog rada, dok nije tačno definisao frekvencije, koje su bile specifične za svako mikrob koji bi izazivao neku bolest.

Tako je na istom principu mogao da razori viruse herpesa, paralize, meningitisa, tetanusa, influence i još mnogih drugih mikroorganizama.

AMERIČKI LEKARI SU ODALI PRIZNANJE RAJFU

Tada 44 najeminentnija lekara SAD priredili su 20. novembra 1931. banket za Rajfa i dali mu počasnu titulu doktora.

Banket je nazvan: "Kraj svih bolesti". Održan je na imanju doktora Milbenka Džonsona u Pasadeni, koji je bio glavni nadzornik i pokrovitelj svih medicinskih ispitivanja koje je Rajf sprovodio.

On November 20, 1931, forty-four of the nation's most respected medical authorities honored Royal Rife with a banquet billed as "The End To All Diseases" at the Pasadena estate of Dr Milbank Johnson.

Univerzitet Južne Kalifornije imenovao je 1934. Specijalni medicinski istraživački komitet da nadgleda tretman, koji je sprovodio Rajf. Iz bolnice u Pasdeni dovedeno je u njegovu laboratoriju na tretman frekvencijama 16 pacijenata u završnom stadijumu karcinoma.

Ovaj Komitet je bio sastavljen od lekara i patologa ovlašćenih da pregledaju pacijente ukoliko prežive, nakon 90 dana tretmana.

Tako je nakon tri meseca Komitet zaključio da je 14 pacijenata bilo POTPUNO IZLEČENO. Tretman je onda podešen i za ostala dva i oni su nakon četiri nedelje takođe izlečeni. Efekat lečenja je bio 100 %.

Rajf je 1934. zapisao: "Sa instrumentom za tretman frekvencijom nije dolazilo do oštećenja okolnog tkiva, tretman je bio bezbolan, nije bilo neprijatnog zvuka, i nikakva senzacija kod pacijenta nije postojala. Jedna cev osvetljava pacijenta i nakon tri minuta tretman je završen. Virus ili bakterija su uništeni i organizam se nakon toga sam oporavlja prirodno od toksičnih posledica nastalih delovanjem virusa ili bakterije. Nekoliko bolesti se može lečiti istovremeno." Tako je iste godine počela sa radom uspešna klinika za kancer na Univerzitetu Južne Kalifornije.

Rajf je saradivao sa tada vrhunskim naučnicima i lekarima koji su podržavali njegovo otkriće.

Tu su bili: E.C. Rosenow, Sr. (longtime Chief of Bacteriology, Mayo Clinic); Arthur Kendall (Director, Northwestern Medical School); Dr. George Dock (internationally-renowned); Alvin Foord (famous pathologist); Rufus Klein-

Schmidt (President of USC); R.T. Hamer (Superintendent, Paradise Valley Sanitarium; Dr. Milbank Johnson (Director of the Southern California AMA); Whalen Morrison (Chief Surgeon, Santa Fe Railway); George Fischer (Childrens Hospital, N.Y.); Edward Kopps (Metabolic Clinic, La Jolla); Karl Meyer (Hooper Foundation, S.F.); M. Zite (Chicago University)...

Rajfov način lečenja raka opisan je 1931. godine u Science Magazine. O uspešnoj klinici raspravljano je narednih deset godina na mnogim medicinskim seminarima, a oprezno je informisna javnost u udarnim medijima. Tehnički detalji lečanja dati su u godišnjem izveštaju Smitsonian Instituta.

Zaključak stručne javnosti je bio sledeći:

a) uzročnik kancera je bio mikro-organizam

b) Mikro-organizam je mogao biti bezbolno uništen i kod pacijenata kod kojih je metastaza bila u završnom stadijumu

c) posledice bolesti mogle su biti potpuno zalečene.

FARMAKOBIZNIS (BIG PHARMA) KREĆE U NAPAD

Moris Fišbejn, koji se dočepao skoro čitavog kapitala Američke Medicinske Asocijacije (AMA) do 1934. poslao je Rajfu svog advokata sa "ponudom koja se nije mogla odbiti". Radilo sa svakako o kupovini prava na korišćenje Rajfove frekventne mašine.

Ali, Rajf je odbio. Detalji ponuđenog posla nisu poznati. (Fišbejn je 1949. morao da prekine saradnju sa AMA zbog krađe fondova i raznih prevara).

Prvi incident sa kojim se nakon toga Rajf suočio bila je krađa komponenti iz njegove laboratorije, fotografija, filmova i pisanih beleški. Krivac nikada nije otkriven.

Dok se borio da povрати svoje izgubljene podatke, (bilo je to vreme, kada nisu postojali personalni kompjuteri i fotokopije), neko je teško oštetiio njegov složeni mikroskop. Ogroman broj delova je ukraden.

Pre toga podmetnut je požar, koji je uništio laboratoriju Burnett u Nju Džersiju, sa kojom je Rajf blisko sarađivao. Njena vrednost je bila današnjih nekoliko miliona dolara.

Autor članka koji je objavljen u godišnjaku Smitsonian Instituta, ubijen je misteriozno u svojim kolima.

Dr. Nemes koji je imao neke duplikate njegovih radova i sarađivao sa Rajfom, i razvio svoj tretman lečenja raka (veoma uspešan) smrtno je stradao u vatri u svojoj laboratoriji, u kojoj je izgorela i dokumentacija.

Već 1939. skoro svi istaknuti doktori i naučnici u SAD poricali su, da su ikada sreli Rajfa. Ovaj potpuni preokret bio je rezultat pritiska farmaceutskih kompanija. A bez njihovih finansija, bolnice su propadale.

Tako je Artur Kendall, direktor Northwestern School of Medicine, koji je radio sa Rajfom na virusu kancera, prihvatio donaciju od skoro četvrt miliona dolara, da prekine lekarsku praksu i penzioniše se u Meksiku. To se dogodilo u vreme Velike Depresije, kada su ljudi već masovno ostajali bez posla.

Onda, 1939. agenti "porodice koja je kontrolisala farmaceutsku industriju" (verovatno Rokfeleri) "pomogli su" Filipu Hojlendu (Philip Hoyland) u da povede

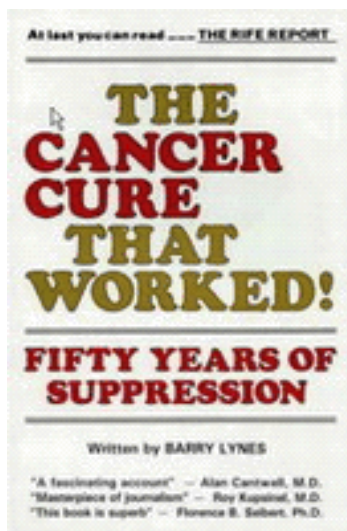
sudski spor protiv "Beam Ray Corporation", koja je bila upravo njegov najveći poslovni partner. To je bila jedina kompanija koja je proizvodila Rajfove frekventne instrumente. Hojland je izgubio spor, ali je i kompanija bankrotirala plaćajući advokate, što i jeste bio cilj "pomoći".

U vreme Velike Depresije proizvodnja Rajfovih frekventnih instrumenata je potpuno prestala.

Baš kada je bilo planirano održavanje press konferencije 1944. na kojoj bi se Američkoj Medicinskoj Asocijaciji objavili rezultati stručne studije iz 1934. u vezi Rajfove uspešne terapije u lečenju kancera, uporni dr. Milbenk Džonson (bivši predsednik AMA) smrtno je otrovan, a njegovi papiri sa beleškama i izveštajem su "nestali".

Američka fondacija za rak nikada nije finansirala ni jedno Rajfovo istraživanje. Ogroman novac farmaceutskih kompanija je potrošen, da oni koji su videli ovu terapiju, sve što su videli i saznali - zaborave.

Ipak najteži i konačni udar na "lek za sve bolesti" je bio kada je policija nezakonito zaplenila ostatke Rajfovih pedesetogodišnjih istraživanja. Rad i život, dr. Rojala Rajfa je bio definitivno uništen. Najviše što danas znamo o njemu potiče iz knjige "Lek protiv raka koji je delovao" (The Cancer Cure That Worked), Berija Lajnsa (Barry Lynes), koji je uspeo da prikupi najviše podataka.

Doktor Rajf, potpuno slomljen, predao se alkoholu. Umro je (ili je ubijen) 1970. "slučajnom" smrtonosnom dozom valijuma i alkohola u bolnici "Grossmont".

SLEDE "OTKRIĆA" VEĆ OTKRIVENOG

Medicinski časopisi koje sponzorišu velike farmaceutske korporacije, odbili su da

publikuju bilo šta u vezi Rajfove terapije. Tako mnogi studenti medicine nikada nisu ni čuli za Rajfova istraživanja.

Tako su kasne 1950. godine neki nezavisni istraživači, ne znajući ništa o Rajfovom radu, izneli dokaz, da je rak infektivna virusna bolest i da se "kancer ne sastoji samo od tumornog tkiva". Opisali su to kao bolest prouzrokovanu nekim mikro-organizmom u krvi. Po njima ispada, da svi nosimo taj virus, ali da on ne prouzrokuje tumor, ukoliko u organizmu nema dovoljno toksina, a što se događa zbog učestale izloženosti hemikalijama, radijaciji, stresovima... ili slabom krvnom slikom i oslabljenim imunitetom.

Biofizicari su sada dokazali da postoji krucijalna prirodna interakcija između žive materije i protona. Ovaj proces je merljiv na ćelijskom (bakterijskom) nivou. Druga istraživanja su pokazala, da su svi živi sistemi izuzetno osetljivi na elektromagnetne talase ekstremno niske ili visoke frekvencije. Tako se može reći, da svaka vrsta ćelije ima specifičnu frekvenciju u interakciji sa elektromagnetnim spektrom.

Dr. Irene Corey Diller sa Instituta za istraživanja raka u Filadelfiji 1950. godine je, takođe, ne znajući za rad Rajfa, izolovala gljivični agens iz maligne izrasline. Sazvala je simpozijum u Njujorku, kako bi obelodanila svoje otkriće. Direktor Centra za istraživanja raka bolnice Sloan Ketering, Cornelius P. Rhoads, to je sprečio.

U laboratorijama instituta Sloan-Ketering je i 1985. nepobitno utvrđeno, da se virus (identičan onom koji je opisao Rajf) nalazio u svim kulturama krvi kanceroznih pacijenata. Svi ovi nalazi su morali da budu uništeni, a zvanično tumačenje koje je izdato je, da je virus došao spolja.

Već 1971. godine, Ričard Nikson, marioneta bankarske oligarhije sa Vol Strita, gromoglasno je najavio novu američku borbu protiv opake bolesti - kancera. Nazvao je to bombastično u tipičnom američkom stilu: "Rat kanceru". Tako je iz državnog budžeta SAD izdvojeno 1,6 milijardi dolara, koje su date privatnim klinikama i istraživačkim centrima za rak, da nastave rad u "otkrivanju" ove "opake bolesti". Do 1990. potošeno je na ovaj program oko 50 milijardi.

THERE IS NO BUSINESS LIKE THE BIG PHARMA BUSINESS

Šta bi bilo, zaboga, sa farmaceutskom industrijom, sa apotekarima, sa lekarima mnogih glamuroznih i skupih medicinskih centara? Danas tretman jednog pacijenta od raka u proseku košta oko 300.000 USD. To je veliki biznis. Koliko puta ste videli, kako neko u Srbiji očajnički pokušava, da sakupi novac, kako bi svoje dete odveo na ovo skupo lečenje? Ali, ni jedno dete, koliko se ja sećam poznatih slučajeva iz novina koji su dobili ogroman publicitet, nije preživelo.

FONDOVI, FONDOVI...

Slučaj Slađane Kobas (desno), jedine preživjele bebe iz banjalučkog porodilišta koja je 1992. godine zbog sankcija ostala bez kiseonika u inkubatoru čak 12 dana, tipičan je primer.

Ona je nakon neuspješne hemoterapije na "Univerzitetskoj klinici Gejnsvil" na Floridi, koja je koštala 100.000 dolara, prebačena u "Nacionalni institut zdravlja" u Betezdi u Merilendu, gde je pokušano s novim, eksperimentalnim vidom hemoterapije. Pošto je, očito, poslužila i kao zamorče za testiranje novih lekova, metastaze su se još više proširile. "Dobri lekari" shvativši da leka nema, vratili su je natrag u Srbiju, gde je i umrla u trinaestoj godini. Novac su zadržali.

"Slavena Jandrić (17) iz Subotice, obolela od leukemije, kojoj su propisi uskratili novac za lečenje u inostranstvu, spremala se za operaciju uz pomoć novca, koji su u neviđenoj akciji solidarnosti izveli njeni školski drugovi.

Obolela od leukemije, preminula je u noći između petka i subote. Nije dočekala nastavak lečenja, presađivanje kosne srži, koje je trebalo obaviti u inostranstvu. ...Operacija je već bila zakazana u Trstu, u Italiji. Davalac kosne srži bila bi njena rođena sestra Gordana, što se u medicini smatra idealnim rešenjem. Izgledalo je da će ishod biti srećan, ali, Slavena nije preživela pripremu za operaciju.

Sama operacija presađivanja kosne srži košta oko 95.000 maraka.

Republički zavod za zdravstveno osiguranje odbio je molbu oca Zorana Jandrića da se Slavena uputi na lečenje u Italiju.

Obrazloženje: zakon dozvoljava lečenje u inostranstvu samo deci do 15 godina." (Fonet)

U SRBIJI FOND DO FONDA, ALI NEMA LEKA

Gle, ko se kod nas bavi prikupljanjem novca za lečenje u inostranstvu!

Ministar zdravlja Srbije koji je od lekara napravio biznismene (privatizacijom zdravstva) i vodi se kao "lider tima" za kliničko ispitivanje lekova u srpskim

bolnicama. Smrt nesrećne Slavene Jandrić, kojoj je državni fond zbog propisa (koje su valjda doneli Marsovci) uskratio lečenja, bio je idealan pokazatelj srpskoj javnosti da se [morao osnovati drugi fond. A na čelu fonda je upravo Ministar.](#)

Mnogima u Srbiji je već jasno za koga radi **dr. Tomica Milosavljević**, po treći put izabran kao ministar zdravlja Srbije, kadar G17 Plus i čovek sa značkom na reveru. Njegov poslodavac je BIG PHARMA i **predstavlja danas najveću opasnost za zdravlje i život građana Srbije!**

O njegovom ministrovanju i kliničkom ispitivanju lekova (**vivo eksperimentima**) i klanovima u srpskom zdravstvu možete pročitati na dole navedenim linkovima:

<http://www.tabloid.co.yu/clanak.php?br=140&clanak=4>

<http://www.tabloid.co.yu/clanak.php?br=140&clanak=5>

<http://www.tabloid.co.yu/clanak.php?br=141&clanak=11>

<http://www.tabloid.co.yu/clanak.php?br=76&clanak=2>

Evo kako se u Americi sprdaju sa pošasti zvanom PIG PHARMA:

AKO BI FARMAKOBIZNIS PREUZELA CRKVA

"Oprosti mi oče zbog grehova"

"Imamo mi lek za to"

Strategija jedne farmaceutske korporacije: " Mi prvo napravimo lek i istražimo tržište, a onda izmislimo bolest".

Otkud zmija? Zar zmije ne luče otrov? Da to nije ouroboros?

Što se tiče lečenja frekvencijama, danas se mogu kupiti mali aparati koji koštaju od 1200 do 3600 dolara i napravljeni su za kućnu upotrebu, od lečenja do relaksacije. Problem je, koliko su oni zaista tačni, jer su mnogi proizvođači koristili različite frekvencije za iste bolesti, nabadajući pravu oscilaciju.

Da bi frekvenca bila ubitačna za mikroorganizam ona se najčešće koristi u harmoniji sa nekoliko talasnih dužina koje su usklađene i definisane za svaki pojedinačni virus. I naravno svaki organizam.

Kako je originalna dokumentacija Rajfa uništena, mnogi su pokušali da prepisivanjem i istraživanjem iz raznih izvora dodju do tačnog broja. Koliko je ko uspeo, pitanje je.

Zato korišćenje ovih aparata koji se prodaju kao Rajfova tehnologija, ide na sopstvenu odgovornost. (Ali, i kada koristite mobilni telefon, vi ga koristite na sopstvenu odgovornost, zar ne? Mada vam to niko nije rekao.)

Doktor Robert P. Staford, koji je radio sa Rajfovom originalnom mašinom u periodu od 1957 do 1963., uspeo je da napravi neku listu frekvencija, koje su možda i najpribližnije onima koje je Rajf razotkrio kao ubitačne (MOR).

Evo kako to izgleda za neke bolesti u Hertzima:

Tetanus 120,

Gonoreja 712,

Stafilokoke 728,

Streptokoke 880,

Tifoid bakterija 712,

Tifoid virus 1862,

Tuberkuloza virus 1552 (kao i B - koli),

Sarkom (sve vrste) 2008,

Karcinom (sve vrste) 2128.

Mnogi ljudi koriste osnovne frekvencije, koje ovi aparati nude (727/728, 784/786/787, 880, 464/465) u svakoj sesiji, jer se one odnose na brojna patogena stanja koja se često ponovo aktiviraju kao, na primer, virus gripa.

Ipak, glavna dostignuća Rajfovih istraživanja, i te kako se koriste u eksperimentalne svrhe i to uglavnom za vojne potrebe.